

συστάσει τοῦ κοινοβουλίου, τραφεῖσαν δὲ ἀφθόνως ὑπὸ τῶν λιπαριμάτων τοῦ παναμαίου σκανδάλου καὶ τελευταῖον προαχθεῖσαν εἰς ἀπροκάλυπτον σύγκρουσιν Βουλῆς καὶ Γερουσίας· παρέχει δῆμος τὸν ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένην προσωρινὴν λύσιν, πήτις ἐλπίζεται καὶ περὶ τούτου αἰσια προσιωνίζεται τὸ μετριοπαθὲς καὶ διαλλακτικὸν πνεῦμα, ὅπερ ἐπεδειξατο τὸ νέον ὑπουργεῖον κατὰ τὰ πρῶτα βῆματα αὐτοῦ — διτὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τῷ προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας ν' ἀναμείνῃ τὸν πρόσδιον ὥραν τῆς διὰ τῆς φιλοκίας ἀνασυστάσεως τοῦ κοινοβουλίου ὁριστικῆς διακανονίσεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. — Ως πρὸς τὸν θεσιν τοῦ ἀπορροφῶντος δύμπανταν τὸν προσοχὴν τῶν "Ἄγγλων" ιρλανδικοῦ νομοσχεδίου, οὐ πρέπει πᾶν δὲ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν συζητησίς, ἔχομεν τὸν ἐναρκτηρίον τῆς συζητήσεως ταῦτης λόγον τοῦ κ. Γλαύδστωνος, νέον ἀληθῶς πολιτικὸν καὶ ḡνοτορικὸν γιγαντούργημα, ἀσφαλῶς στηριζόθεν ἐπὶ τῶν τεσσάρων τούτων ἀρχῶν, ὃς ἀρραγῶν τινων καὶ ἀδιασείστων φάσεων: διτὶ οὐδεμία χωρογραφικὴ ἔνωσις, ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ ἰσχυροτέρου, πῦνδοκιμπεν· διτὶ εἰ που ἀπαντῷ τοιαύτη τις εὐδοκιμόδασα, η̄ εὐδοκιμποτὶς αὐτῆς ὀφειλεται εἰς περιστάσεις ἀλλας, φυλετικὸς π. κ. δεσμούς, φυσικοὺς τοπογραφικοὺς δρους, ιστορικὰς παραδόσεις, οἰκονομικοὺς λόγους, καὶ τέλος εἰς πᾶν ἄλλο παρὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐνώσεως: διτὶ αὐτονομία βιᾳ ἀποσπωμένη οὐδέποτε παρακολουθεῖται ὑπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ λαμβάνοντος πρὸς τὸν παραχωροῦντα· διτὶ τέλος αἱ κατὰ δύμβασιν καὶ ἀμοιβαίαν συγκατάθεσιν διομολογούθεισαι δύοσπονδιακαὶ σχέσεις μόναι αὐταὶ εὐδοκιμοῦσιν, ὃς τοῦτο ἀπειδείχθη πληρεστατα μὲν ἐν Γερμανίᾳ, ἐν μεγάλῃ δὲ μοίρᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. Ή ἀπὸ τοῦ λόγου τούτου ἐντύπωσις τοῦ κοινοβουλίου ἦν τοιαύτη, ὅστε ἀπίθανον γενικῶς θεωρεῖται διτὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι καὶ ἐπακολουθήσουσαι ἀγορεύσεις τῶν ἀποτόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἐπιδράσωσιν οὐσιωδῶς ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ιρλανδικῆς αὐτονομίας, πήτις ἐπιψηφισθήσεται ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου μετὰ πάσης τῆς πλειονψηφίας, ἢν η̄ κυβέρνησις τοῦ κ. Γλαύδστωνος διαθέτει, ὑπολειπομένης μόνον τῆς ἐν τῷ Γερουσίᾳ συζητήσεως, πής πιθανώτατα ἡ ἐκβασις ἔσται ὀλως ἀντιθετος. Ο τρόπος, καθ' διν αἱ διάφοροι αὐλαὶ καὶ κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης μετέχουσι τῶν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τῶν βασιλέων τῆς Ιταλίας ἐοστῶν, ἀποδεικνύει μὲν τὰς συμπαθείας, ὃν γενικῶς ἀπολαύει διτῆς Σαβοΐας οἰκος, συντελεῖ δῆμος ταῦτοχρόνως εἰς κατανόσιν τῆς ἐπιφυλάξεως μὲν, μεθ' η̄ δὲ καισαροβασιλεὺς τῆς Αὐστροουγγαρίας συνεοστάζει τῷ συμμάχῳ, οὐδὲ νῦν ἀποδιδούς αὐτῷ τὸν ὀφειλομένην καὶ ἀπὸ μακροῦ ἀναμενομένην ἐπιστεψίν, δι' ἀντιπροσώπου δὲ διοικιδάζων αὐτῷ τὰ συγχαροτήρια αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἀποφυγῶν τὸν δυσδιαρέσκειαν τοῦ ἀγιωτάτου πατρός, τὸν ἐπιλογισμὸν δέ, μεθ' οὐ η̄ γερμανικὴ πολιτικὴ ἐννοεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸν εὐκαιρίαν εἰς ἐπιφρωσιν τοῦ ἐν τῷ κερδονήσω γοντοῦ τῆς συμμαχίας ὅπερ μεγίστην δητως ἔχει χρείαν ἐπιφρωσιν, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ εἰς χρησιμοποίησιν τῆς παρὰ τοῖς καθολικοῖς τῶν ὑπηκόων τοῦ τκράους παπικῆς ἐπιφροῦς ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν

μεταρρυθμίσεων, τὸ διποῖον δῆμος κατὰ προειρημένα Λέων ὁ ΙΓ' ἀπέδειξεν ἐλπίδα ματαίαν. — Ως πρὸς τὰ κυριώς ιταλικὰ πράγματα, η̄ κυβέρνησις τοῦ κ. Γιολίτη ἐξακολουθεῖ εὐθαρσῶς μὲν ἀλλ' η̄ κινητα ἀποτελεσματικῶς ἀγωνιζομένη κατὰ τοῦ πάντοθεν πιέζοντος αὐτὴν ἐλλειμματος καὶ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τῆς χώρας, η̄ δόποια κατὰ τὸν εἰκόνα, η̄ν τὸ δργανον τοῦ πολλοῦ ἐκ Κατάνης πολιτευτοῦ, φανερὰ πλέον ἀναπετάσαντος τὸν σημαίαν τῆς ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως ἀντιπολιτεύσεως, διέγραψε οὐδὲ ὑπὸ ἀξιων λόγου στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν προόδων δύναται νὰ δικαιολογηθῇ, ἀτε τοῦ τε στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου μακράν ἀπέχοντος τοῦ σημείου ἐκείνου τῆς ἀκμῆς, εἰς δὲ ἀντὶ τοδούτων θυσιῶν ἔδει νὰ δοι προγνέναι αἱ δυνάμεις τοῦ κράτους. Ο κ. Κρίσπης ἐν τῷ Μεταρρυθμίσει διεξετραγύφησε τὸν κρίσιμον ταύτην τῆς Ιταλίας κατάστασιν καὶ συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς χώρας· καίτοι δὲ εἶνε ἀναντίρροπον διτὶ η̄ γεγαλούμανής αὐτοῦ πολιτικὴ οὐ μικρὸν συνετέλεσεν εἰς τὸν ἐνεστῶσαν τοῦ κακοῦ ἐπίτασιν, ἐξ ίδου βέβαιον εἶνε διτὶ η̄ ἐπίδοσις τοῦ κακοῦ τούτου καθιστᾶ ἀπολύτως ἀναγκαίαν πολιτικήν τινα λοξοδρομίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ πολύνατο τις νὰ ἐλπίζῃ ἀνακοπὴν καὶ ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Σήμερον γενήσεται η̄ ἐνταῦθα μὲν μερική, ἀλλαχοῦ δὲ ἀλικὴ ἔκλειψις τοῦ Ἡλίου, η̄ τοσοῦτον σπινθαία, περὶ η̄ς δὲ ἀγαπητῆς ἡμῶν συνεργάτης τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμῆματος κ. Ἡλίας Βαλσαμάκης λεπτομερῶς τε καὶ μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ὑμίλησεν ἐν τῷ προτέρῳ αἵτοι Ἐπιστημονικῇ Ἐπιθεωρήσει, προτάξεις αὐτῆς ἐν προτέροις τεύχεσι τέλλιναγκαῖα περὶ ἔκλειψεων.

— Ἐωρατείσθη ἐν Ἀθήναις πανηγυρικῶς η̄ εἰκοσιπενταετηρίς τῆς καθηγετίας τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ αἵτοι πανεπιστημίου κ. Κ. Κόντου, τοῦ ἐξ ἄλλων τε ἔογων καὶ ἐκ τῶν Γλωσσικῶν παρατηρητοῦ ἀνά τε τὸ ἐλληνικὸν καὶ τὴν Ἐσπερίαν. Τῆς ἔορτῆς μετέσχε τὸ Πανεπιστήμιον, η̄ δὲ αἵτοι ἰδρυθεῖσα καὶ προεδρευομένη, τὰ μάλιστα δὲ σοθαρῶς ἐργαζομένη Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεωρήσει, συνάδελφοι: καὶ μαχηταὶ αἵτοι.

— Η̄ ἐπιστήμη καθόλου καὶ ιδίᾳ η̄ ἐλληνικὴ ἔξογον ἀπώλεσε μύστην διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ διαπρεπεστάτου τῶν Ἑλλήνων χειρουργῶν Θεοδώρου Αρεταίου, ἐπισυμβάντος ἐν Ἀθήναις ἀρτί μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν. Η̄ περὶ τὴν χειρουργικὴν δεινότητας τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς ὑμολόγηται καὶ ἐν τῷ Ἐσπερίῳ, πολλαὶ δὲ αἵτοι ἐγγειρήσεις ὡς δυσχερέσταται ἐκρίθησαν, ἐφ' οὓς καὶ ἀπέσπασαν τὸν θαυμασμὸν πάντων, αἱ δὲ παρατηρήσεις αὐτοῦ καὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ ζητημάτων τῆς χειρουργικῆς σοφίας καὶ λυσιτελεῖς τὰ μάλιστα ἐθεωροῦντο. Ο μακαρίτης η̄ν ταχτικὸς καθηγητής τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπι-

στημένου, σεβόμενος καὶ τιμώμενος ὥπὸ τῶν φοιτητῶν ὡς εἰς τῶν διαπρεπεστάτων καὶ κόσμημα ἀδαμάντινον τοῦ ἀνωτάτου παιδευτηρίου τῆς Ἐλλάδος, ἀστὴρ σελαγίζων ἐν αὐτῷ.

— Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἡλθεν ἔξι Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἡ Φιλαρμονικὴ Ἐταιρεία, ἡτις τρεῖς ἔδωκε κατὰ τὴν λήξιν ἑδομάδα συναυλίας, τὴν μὲν τῇ ἑσπέρᾳ τῆς τρίτης, τὴν δὲ τῇ ἑσπέρᾳ τῆς πέμπτης καὶ τὴν τρίτην τῇ 3 μ. μ. ὥρᾳ τῆς παρασκευῆς ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἀσύλου τῶν πτωχῶν. Κατὰ πάσας ταύτας τὰς συναυλίας ἡ περὶ τὴν θείαν τέχνην ἐπιστήμη τῶν ἀποτελούντων τήν τε ὄρχιστραν καὶ τὸν χορὸν κατέδειχθη, ἔχειροχροτίθη ἐνθουσιωδῶς καὶ ἔξετιμήθη. Οἱ δροεθνεῖς ἡμῶν κατέδειξαν καὶ αἴσιοι, ὑποδέξαμενοι τὴν Ἐταιρείαν, ἀλισθήματα αὔτῶν καὶ μάλιστα τὰ τῆς φιλοξενίας καὶ τὸν ὑπὲρ παντὸς καλοῦ.

— Τὸ ἐν Δρέσδῃ ὅγειονομικό, διεθνὲς συνέδριον ἀπέκλεισε τοὺς βουλγάρους ἀντιπροσώπους, διότι ἡ Βουλγαρία ὑποελήνη τῇ Τουρκίᾳ ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ αὐτῆς.

— Τῇ 11/23 παρελθόντος ἐγένετο ἡ συνεδρία τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἔνεκα θανάτου κενῶν ἐδωλίων. Κατὰ τὴν συνέδριαν ταύτην προύκειτο περὶ ἐκλογῆς δύο μελῶν πρὸς διαδοχὴν τοῦ Renan καὶ τοῦ John Lemoinne. Ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο δύο ψηφοφορίαι, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα ἐπανελήφθησαν ἡ μὲν τρίτη, ἡ δὲ ἔξατης. Κατὰ τὴν πρώτην ἀνεδείχθη μέλος ὁ Challemel-Lacour διὸ ψήφων ἐπαπακαδέεια ἐπὶ 31 ψηφοφορούντων, ἥτοι τυχῶν μόλις τῆς ἀπολύτου πλειονψηφίας. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ταύτην ὁ x. Zola κατώρθωσε νὰ λαβῇ μίαν μόνην ψῆφον.

· Η δευτέρα ψηφοφορία πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ John Lemoinne εἰς οὐδὲν ἀπέληξεν ἀποτέλεσμα, διαρκέσασα ἐπὶ δύραν καὶ ἔξατης ἐπαναληφθεῖσα. Ἐκ τῶν ὑποψηφίων δὲ τὰς πλειόνας λαβόντας ψήφους μέχρις ἑκκαίδεκα ἥν ὁ x. Brunetière. Οὗτος ἔλαβε κατὰ τὴν α' 12, 6' 13, γ' 12, δ' 13, ε' 15, στ' 16, ἐν δ' ἔτι μίαν ἐλάμβανε ψῆφον, ἥτοι 17, θ' ἀνεδεικνύετο μέλος. · Ο Zola ἔλαβε μόλις 5 ψήφους. Ἐκ τῆς ψηφοφορίας ταύτης ἔξαγεται καὶ τόδε, ὅπερ πολλάκις ἠγειρεῖ ζητήματα ἐν ταῖς ψηφοφορίαις παρ' ἡμῖν, διό ἀπόλυτος πλειονψηφία λογίζεται ἐπὶ 31 ψηφοφορούντων 17 καὶ οὐχὶ 16, διότι τὸ 16 οὐδαμῶς ἔστι τὸ ἡμίσιο τοῦ 31 πλέον ἐνός, ἀλλὰ τὸ ἡμίσιο πλέον ἡμίσεος. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνέδριαν ἔξελέγη καὶ ὁ διευθυντής τῆς Ἀκαδημίας, ἀνεδείχθη δὲ ὁ x. François Coppée.

— Ο x. Albert Shulz ἔδημοςίευες Μεθοδικὸν κατάλογον (Catalogue methodique) τῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, αἵτινες ἔξεδόθησαν ἐν Παρισίοις μέγρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1892.

— Προσεχῶς ἐκδίδοται ὑπὸ Ch. Huit, καθηγητοῦ ἐν τῷ Institut Catholique τῶν Παρισίων σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον ·Ο βίος καὶ τὸ ἔργον τοῦ Πλάτωνος (La vie et l'œuvre de Platon) εἰς δύο τόμους.

— Ἐδημοσιεύθησαν αἱ Decouvertes en Chaldée ὑπὸ τοῦ E. de Sazec, προξένου τῆς Γαλλίας ἐν Βαγδάτῃ.

— Aprés, οὕτως ἐπιγράφεται νέα μυθιστόρια, φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν Un masque καὶ τὸ ὄνομα τοῦ René Mai-

gerou. ·Ἐν τῷ προλόγῳ ἔξηγεται τὸ αἰνιγμα τῆς συνεργατίας ταύτης. Τὸ νέον τοῦτο μυθιστόρημα ἔστιν εἰονεὶ συνέχεια τῆς Adorée.

— Ἐπερον μυθιστόρημα φέρεται ἐκδοθὲν Chaine de Cœurs ὑπὸ Jules Pezrin.

— Φαί.εται διτὶ τὸ χειρόγραφον ὅπερ ἀποδείκνυσιν διτὶ ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκαλύψθη πρὸ τοῦ Κολομβοῦ δὲν θ' ἀποσταλῇ εἰς Σικάγον. Παρὰ τὰς διαυαρτυρίας τῶν Ἀμερικανῶν ἡ δινικὴ κυβέρνησις, εἰς ἣν ἀνήκει, χρίνει τὸ ταξιδίον κινδυνῶδες καὶ προτιμᾷ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Ἑκθεσιν πανομοιότυπον φωτογράφημα τοῦ σπουδαιοτάτου χειρογράφου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 3 ἀπριλίου.

Πλήρως χαλάρωσις ἐπεκράτησε καὶ τὴν ἑδομάδα ταύτην ἐν πᾶσι τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις, ἐπομένως δὲ καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ. Αἵτια τῆς χαλαρώσεως ταύτης καὶ τοῦ δισταγμοῦ, ὑψ' οὐ κατέχεται ἡ κερδοσκοπία, δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐσωτερικὴ τῆς Γαλλίας κατάβασις, ἡ προσωρινότης τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου, ὁ μεταξὺ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀνταγωνισμός, ἡ μὴ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας, ἡ προσίστα τῶν προσδόδων καὶ τὸ ἔνεκα τούτου ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ ὑπάρχουσι καὶ ἀλλὰ αἵτια οἰκονομικῆς μᾶλλον φύσεως ἐπισκιάζοντα τὴν αἰθρίαν τοῦ πολιτικοῦ ὅριζοντος. ·Ο οἰκονομικὸς κόδμος ἀνυδρύχως θεωρεῖ τὸ ζητῆμα τοῦ ἀργύρου, ὅπερ ἀμφιβολού εἶναι ἀν θὰ κατορθώσῃ νὰ λύσῃ τὸ κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος ἐν Βρυξέλλαις συνεργόδυμον διεθνὲς συνέδριον. Μετὰ τοῦ ζητήματος τούτου σχετίζεται καὶ οἰκονομικὴ πολιτική, ἥν μέλλει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ νέα κυβερνητική τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ πρόεδρος τῆς ιπότοις εἶναι αἵτιοις ἐναντίος εἰς τακτικὴν ἀγορὰν ἀργύρου παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, θὰ προσκαλέσῃ δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς 7βρίου ἔκτακτον σύνοδον πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος.

Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν διτὶ τὸ ζητῆμα τοῦ ἀργύρου, περὶ οὐ ἐπιψυλασσόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ιδιαίτεραν μελέταν, κατέστητο ζητῆμα ζωῆς ἢ θανάτου διὰ τὰς ἀγγλικὰς Ἰνδίας, διότι η ὑποτιμοῦσις τοῦ ἀργύρου δουπίου παραλύει πάσας τὰς προσπαθείας τῆς κυβερνήσεως, δπως κρατήσῃ τὴν ισορροπίαν τῶν δαπανῶν πρὸς τὰς εἰσπράξεις, ἡ δὲ ἐντὸς δύο ἐτῶν ζημία ὑπερέβη τὰ 4 ἑκατομμύρια δουπίων, πτοι 10 ἑκατομμύρια φοάγκων περίπου. Εἰς ταῦτα προσθέτεον τὴν βραδύτητα τῆς τακτοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀργεντινῆς, ἐξ οὐ πιθανῶν νὰ προκύψῃ νέα κρίσις ἐκεῖθεν, τὴν βραδύτητα ἐπίσης τῆς συνομολογήσεως τῶν δανείων Βραζιλιανοῦ, Ισπανικοῦ καὶ Ἐλληνικοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀναβολὴν τοῦ δριστικοῦ συμβίσιασμοῦ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Πορτογαλίας, καὶ περιπλέον τὴν ἑξακολουθούσαν ὑποτίμησιν τῆς γαλλικῆς ράντ, τὴν ὁποίαν δὲν